

РЕШЕНИЕ

№ 5280

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4006** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс.

С жалба, вх. № 16323/03.05.2022 г. управителят на „АМОД“ ЕООД оспорва РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221121002394-091-001/01.12.2021 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърден с Решение № 250/16.02.2022 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП.

Дружеството - жалбоподател, посредством упълномощения адвокат К.: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза; представя счетоводни документи, които са изследвани от вещото лице; заяви искане за снабдяване със счетоводни документи от трети, неучастващи по делото лица, но не получи издадените съдебни удостоверения; претендира възстановяване на разностите за водене на делото, съгласно списък (л. 171).

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди е възложена ревизия на „Амод“ ЕООД за определяне задължения по: Закона за данък върху добавената

стойност, за периодите от 01.01.2017 г., до 31.03.2020 г.; Закона за корпоративното подоходно облагане, за периода от 01.01.2017 г., до 31.12.2019 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 69 от делото), срещу който е подадено възражение, неприето са основателно от авторите на ревизионния акт. Издаден е процесният РА № 22221121002394-091-001/01.12.2021 г. (л. 37), с който, в тежест на дружеството са начислени допълнителни задължения за: корпоративен данък над декларирания, в размер на 9 081, 40 лв. и лихви – 2 760, 38 лв., в резултат на преобразуване на деклариранията финансови резултати за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., по реда на ЗКПО; непризнато право на приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 17 781, 96 лв. и лихви – 6 113, 64 лв. за данъчните периоди: от 01.06.2017 г. до 31.07.2017 г.; от 01.11.2017 г. до 31.12.2017 г.; м. 02.2018 г., м. 05.2018 г.; от 01.07.2018 г. до 31.08.2018 г.; м. 10.2018 г., м. 03.2019 г., м. 10.2019 г. и м. 03.2020 г., начислен с фактури, издадени от името на: „Автосервиз М колор“ ЕООД; „Ем Ди партнърс“ ЕООД; „Умео“ ЕООД; „Сарсел“ ЕООД; „Алвеста груп“ ЕООД. С Решение № 250/16.02.2022 г. решаващият административен орган е потвърдил РА.

В съдебното производство е изслушано и прието без оспорване заключение на съдебносчетоводна експертиза, отговарящи на поставени от адвокат К..

През ревизионния период деклариранията от „Амод“ ЕООД дейност е проектиране, доставка и монтаж на хладилно оборудване. От дружеството не са представени документи и данни за нает офис или помещение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосנוвали изводите си, са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия.

I. Относно задълженията по ЗДДС:

1. За данъчни периоди м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. и м. 02.2018 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 9 010,00 лв. по 14 фактури, издадени от „Автосервиз М колор“ ЕООД, с предмет различни видове услуги: ремонт на: хладилна камера, чилър, компресори, хладилна инсталация, промишлен замръзвател, камера за концентрат, демонтаж на инсталация, монтаж на агрегат и компресори, монтажни дейности в Зоопарк С., транспорт и монтаж на въздухоохладител, изграждане на хладилна камера от изолационни панели. В хода на насрещната проверка дружеството – издател на фактурите не е представило надлежно изисканите документи – фактурите, договори, приемо-предавателни протоколи, банкови извлечения за плащания, доказателства за осчетоводяване на счетоводни операции. Дерегистрирано е по ЗДДС, считано от 01.11.2018 г. и не е имало наети по трудови правоотношения лица. Дружеството – жалбоподател е представило само спорните фактури, заедно с касов бон. Ревизиращите са приели, че не е изяснен предметът на документираните доставки и такива реално не са извършени. Според заключението на съдебно-счетоводната експертиза (л. 113): по данни от ИС на НП „Автосервиз М колор“ ЕООД не е включило процесните фактури в подадените СД по ЗДДС и в дневниците за продажби; няма данни за отчетени и признати приходи от продажби за 2017 г.; „Амод“ ЕООД е отчетело „услугите“ по фактурите като текущ разход за основната дейност, по с/ка 602 „разходи за външни услуги“, а фактурите с №№ 61/09.06.2027 г. и 152/25.07.2017 г. по сметка 601 „разходи за материали“, както и плащане към „доставчика в брой, по сметка 501

„каса“.

2. От името на „Ем Ди партньрс“ ЕООД са три от процесните фактури - №№: 679/15.05.2018 г.; 876/25.07.2018 г. и 965/28.09.2018 г., с предмет, съответно: реконструкция машинна зала етап 2, ремонт бутален компресор, изработка нагревател с материали на клиента. От представляващия това дружество е декларирано, че не са издавани фактури на „Амод“ ЕООД и такъв контрагент не присъства в счетоводните им справки, като е представен за доказателство дневник за продажби, за периода от 01.05.2018 г., до 30.09.2018 г. В хода на съдебното производство жалбоподателят не опроверга тези факти, а заключението на съдебно-счетоводната експертиза (л. 111) ги потвърждава. В счетоводството на „Амод“ ЕООД фактурите са отразени като текущ разход за основната дейност.

3. От името на „Умео“ ЕООД (данъчни периоди м. 05.2018 г. и м. 08.2018 г.) са издадени три фактури с предмет, идентичен с фактурите от „Ем Ди партньрс“ ЕООД - услуги (реконструкция на машинна зала етап 3, ремонт компресор и изработка на нагревател с материали на клиента). Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 12.03.2019 г. и не е имало наети по трудови правоотношения лица. От „Умео“ ЕООД са представени: копия на спорните фактури, свидетелство за регистрация на фискално устройство, аналитични регистри на счетоводни сметки 411, 4532, 501 и 703, копия на фактури от предходен доставчик „Пристос“ ЕООД и приемо-предавателни протоколи към тях. Жалбоподателят от своя страна представил само фактурите. На „Пристос“ е извършена насрещна проверка и са представени: фактури; приемо-предавателни протоколи; дневни отчети от фискални устройства; свидетелство за регистрация на фискално устройство; договор за техническо обслужване на ФУ; фактури, издадени от „Тодия“ ЕООД и „Янина 2013“ ЕООД, с посочен предмет, идентичен предмета, посочен в издадените към ревизираното лице фактури; хронологичен регистър на счетоводни сметки 411, 703, 4532, 501. Извършената проверка в информационната система на НАП показала, че „Тодия“ ЕООД и „Янина 2013“ ЕООД са deregистрирани по ЗДДС, считано от 18.07.2018 г. и 08.03.2019 г., и нямат наети по трудови правоотношения лица. Според заключението на вещото лице: „Умео“ ЕООД е отчело приходи от продажби по спорните фактури, начислило е ДДС, включило е фактурите в дневниците за продажби и в СД, отчело и получено плащане в брой, по дебита на сметка 501 „каса“, като подало и ГДД по чл. 50 ЗКПО, за 2018 г.; услугите са отразени счетоводно от жалбоподателя „Амод“ ЕООД по с/ка 602, вкл. и извършено плащане. Ревизиращите са приели, че: не са налични от „Умео“ и от „Пристос“ документи, доказващи реално извършване на доставки, тъй като няма доказателства за това: с какви ресурси, средства и материали е разполагало „Умео“ или „Пристос“ (в случай, че е подизпълнител), за да реконструира машинна зала на етап 3, да ремонтира компресор и да изработи нагревател с материали на клиента; на кой обект са извършени услугите.

4. „Алвеста груп“ ЕООД – за данъчни периоди м. 10.2019 г. и м. 03.2020 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 5 фактури с предмет услуги –ремонт на „газов чилър, фризер, изсушител, хладилна инсталация и монтаж на компресор и агрегат“. Дружеството не е имало наети по трудови правоотношения лица, а декларираният предмет на дейност е строителство на други съоръжения, неквалифицирани другаде. От това дружество са представени: копия на спорните фактури; приемо-предавателни протоколи; нечетливи копия на дневни финансови отчети от ФУ; свидетелство за регистрация на ФУ; аналитични регистри на

счетоводни сметки 411, 4532, 501, 602 и 703; копия на фактури от предходен доставчик „Ровиго“ ЕООД и приемо-предавателни протоколи към тях. Ревизираното лице представило само спорните фактури. За предходни доставчик „Ровиго“ ЕООД са налични: фактури с приемо-предавателни протоколи; дневни отчети от фискални устройства; свидетелство за регистрация на фискално устройство; договор за техническо обслужване на ФУ; фактури, издадени от „Зинор Ел“ ЕООД с предмет, идентичен с предмета, посочен в издадените към ревизираното лице фактури; хронологичен регистър на счетоводни сметки 411, 703, 4532, 501. „Ровиго“ ЕООД не е имало наети по трудови правоотношения лица. Органите по приходите са заключили, че процесните фактури не документират реални доставки, отчитайки, че няма данни за: място, дати, на които са извършени услугите; ресурсите, ползвани за това; закупуване на необходимите материали; водене на преговори и пр. Установено от вещото лице: „Алвеста груп“ ЕООД е отчело приходи по фактурите, по кредита на с/ка 703 и е начислило ДДС, като задължение към Бюджета; отчетено е и получено плащане от „Амод“ ЕООД.

5. „Сарсел“ ЕООД, за данъчен период м. 03.2019 г. са две фактури, с предмет услуги – ремонт на изсушители. Дружеството не е открито на декларирания адрес, при опит за насрещна проверка. Дерегистрирано е по ЗДДС, считано от 25.06.2019 г. и не е имало наети по трудови правоотношения лица. От „Амод“ ЕООД са представени фактурите и касов бон. Органите по приходите са заключили, че процесните фактури не документират реални доставки. Вещото лице сочи, че: от „С.“ не са представени първични счетоводни документи, доказателства за водена счетоводна отчетност данни за плащане; фактурите са включени в СД и в дневниците за продажби, с получател „Амод“ ЕООД; „Сарсел“ ЕООД не е подало ГДД; „Амод“ ЕООД е осчетоводило като текущ разход услуги по фактурите, по сметка 602.

Като съобразява горните констатации, експертното заключение и представените от дружеството – жалбоподател писмени доказателства Съдът приема, че в частта по ЗДДС жалбата е неоснователна.

Данъкът върху добавената стойност се определя като косвен, многофазен и некумулятивен данък, а практическият му смисъл е да бъде начисляван по конкретна доставка на стока или на услуга, и да бъде включен еднократно в крайната цена. Облагането само на добавената стойност се постига, чрез приспадане на данъчен кредит от страна на получателя на съответната доставка. Действащият понастоящем ЗДДС съответства по съдържание изцяло на нормите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета, относно общата система на данъка върху добавената стойност, за целите на общностния търговски оборот на стоки и на услуги. Условието, които следва да изпълни данъчен субект, претендиращ право на данъчен кредит са изброени алтернативно в чл. 71 ЗДДС. ЗДДС и Директивата предпоставят реализирането на правото на приспадане на данъчен кредит от наличието на доказателства за действително извършена престация - доставка на стока или на услуга. Трайно установена е съдебната практика в смисъл, че само издаването на данъчна фактура, която да отговаря от формална страна на изискването за реквизити и да е отразена в счетоводството на „доставчика“ и в това на получателя не е достатъчно, за да бъде изпълнен фактическият състав на нормите, регламентиращи упражняване на принципното право на приспадане на данъчния кредит. Нормата на ал. 5 от чл. 70 ЗДДС въвежда като самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит неправомерното начисляване на данък. За неправомерно следва да се счита

начисляване тогава, когато посоченият в данъчната фактура доставчик не е престирали стока или услуга, а само привидно е създал впечатление за такава престация. С други думи, преценката за наличието на реално осъществена доставка е неотменимо и задължително изискване за упражняване право на данъчен кредит. Извършването на такава преценка е резултат от внимателен анализ на установените в хода на ревизията факти и съпоставянето им с обективната действителност. Това е направено с процесния ревизионен акт, респ. с ревизионния доклад. Според характера и предмета на фактурираните доставки, на изследване подлежи, както действителната възможност на „доставчиците” (ресурсна и кадрова обезпеченост) да изпълнят уговорена сделка, така и обстоятелството, дали между тях и „получателя” е извършено прехвърляне владението (собствеността) върху стоката. Категорични данни (доказателства) в това отношение липсват.

„Автосервиз М колор“ ЕООД не е представило надлежно изискваните документи – фактурите, договори, приемо-предавателни протоколи, банкови извлечения за плащания, доказателства за осчетоводяване на счетоводни операции. Липсата им не дава възможност да бъде установено, водено ли е счетоводство, редовно ли е водено. Не може да бъде установено разполагало ли е дружеството с капацитет да извърши описаните във фактурите ремонти (на: хладилна камера, чилър, компресори, хладилна инсталация, промишлен замръзвател, камера за концентрат, демонтаж на инсталация, монтаж на агрегат и компресори, монтажни дейности в Зоопарк С., транспорт и монтаж на въздухоохладител, изграждане на хладилна камера от изолационни панели). В случая за да не бъде признато правото на данъчен кредит са достатъчни фактите, че „Автосервиз М колор“ ЕООД не е включило процесните фактури в подадените СД по ЗДДС и в дневниците за продажби; няма данни за отчетени и признати приходи от продажби за 2017 г.

„Ем Ди партньрс“ ЕООД е декларирало, че не са издавани фактури на „Амод“ ЕООД и такъв контрагент не присъства в счетоводните им справки, като е представен за доказателство дневник за продажби, за периода от 01.05.2018 г., до 30.09.2018 г. В хода на съдебното производство жалбоподателят не опроверга тези факти.

За „Умео“ ЕООД Съдът приема, че органите по приходите, издали процесния РА също доказват по несъмнен и категоричен начин тезата си за нереално извършени доставки. Жалбоподателят не опроверга липсата на доказателства за това, че „Умео“ или „Пристос“ (в случай, че е подизпълнител) реално са извършили доставките, понеже не се доказва: да са притежавали ресурси, средства и материали, за да реконструират машинна зала на етап 3, да ремонтират компресор и да изработят нагревател с материали на клиента; на кой обект са извършени услугите. Заключение на вещото лице не запълва дефицита на споменатите доказателства. Сами по себе си фактите за дерегистриране по ЗДДС и липса на регистрирани трудови договори не са достатъчни да обосноват такъв извод. Доказателствената стойност на представените от това дружество и описани по-горе в т. 3 счетоводни и други документ, както и на данните от извършените на предходните доставчици проверки не е опровергана от ревизиращите органи. В РД, в акта и в решението на ответника няма изрични мотиви в тази насока. Според заключението на вещото лице: „Умео“ ЕООД е отчетло приходи от продажби по спорните фактури, начислило е ДДС, включило е фактурите в дневниците за продажби и в СД, отчетло и получено плащане в брой, по дебита на сметка 501 „каса“, като подало и ГДД по чл. 50 ЗКПО, за 2018 г.; услугите са отразени счетоводно от жалбоподателя „Амод“ ЕООД по с/ка 602, вкл. и

извършено плащане.

Според Съда събраните по време на ревизията документи обосновават и подкрепят обобщаващия извод, че „Алвеста груп“ ЕООД не е извършило доставки на услугите, документирани с издадените фактури, макар да са налични копия на фактури от предходен доставчик „Ровиго“ ЕООД и приемо-предавателни протоколи към тях. „Алвеста груп“ ЕООД е декларирало предмет на дейност „строителство на други съоръжения, некласифицирани другаде“, който няма общо с предмета по фактурите – „ремонт на „газов чилър, фризер, изсушител, хладилна инсталация, монтаж на компресор и агрегат“ – специализирани дейности, които изискват наличие на материални и човешки ресурси. С оглед на това прекалено опосредствена е връзката между „Алвеста груп“ ЕООД и т. нар. „предходен доставчик“ „Ровиго“ ЕООД. Наличните фактури и приемо-предавателни протоколи между тези две дружества, при липса на данни за: място, дати, на които са извършени услугите; ресурсите, ползвани за това; закупуване на необходимите материали; водене на преговори и пр., не са достатъчни да обосновават извод, че именно „Алвеста груп“ ЕООД, макар и чрез подизпълнител е автор на услугите. Този извод не се променя от констатациите на вещото лице за: отчетени от „Алвеста груп“ ЕООД приходи по фактурите, по кредита на с/ка 703 и начисляване на ДДС, като задължение към Бюджета; отчетено и получено плащане от „Амод“ ЕООД.

Обосновани и законосъобразни са изводите на авторите на РА, относно издадените от името на „Сарсел“ ЕООД, за данъчен период м. 03.2019 г. две фактури, с предмет услуги – ремонт на изсушители. Дружеството не е открито на декларирания адрес, при опит за насрещна проверка. Това е пречатвало възможността за изследване (вкл. на счетоводството) на въпроса, дали е извършило ремонт на съоръжението. Този факт, наред с липсата на първични счетоводни документи, доказателства за водена счетоводна отчетност, данни за плащане, данни за място, дата и за самото съоръжение (изсушители) сочи на недоказване да е извършен ремонт, именно от „Сарсел“ ЕООД. Изводът не се променя от включването на фактурите в СД и в дневниците за продажби, с получател „Амод“ ЕООД. „Сарсел“ ЕООД не е подало ГДД.

В съдебното производство, свързано с оспорване на ревизионен акт доказателствената тежест е разпределена съобразно общото правило, по смисъла на чл. 154, ал. 1 ГПК, т.е. – в условията на насрещно доказване жалбоподателят дължи да опровергае, посредством всички допустими доказателствени средства констатациите на ревизиращите органи по приходите. В настоящото съдебно производство защитата на „Амод ЕООД получи пълна възможност да упражни това процесуално право.

II. Относно частта по ЗКПО.

За финансовата 2017 г. от „Амод“ ЕООД е подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО, с която е деклариран счетоводен финансов резултат „печалба“, в размер на 342, 26 лв. и данъчен финансов резултат „печалба“ в същия размер. За финансовата 2018 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат „печалба“, в размер на 728, 07 лв. и данъчен финансов резултат „печалба“ в същия размер. За финансовата 2019 г. е подадена ГДД с деклариран

счетоводен финансов резултат „печалба“, в размер на 756, 30 лв. и данъчен финансов резултат „печалба“ в същия размер. След като е отказано правото на данъчен кредит по фактурите, анализирани по – горе, с РД е направен извод (възприето от издателите на РА), че не са на лице документално обосновани стопански операции, във връзка с които са издадени фактурите. Изводът е обоснован с констатациите за: липса на доставки; злоупотреба, чрез намаляване на счетоводния финансов резултат, посредством отчитане на разходи по фактури, по които не са получени фактурираните стоки и услуги от съответните дружества – издатели на тези фактури; осчетоводяването на първични счетоводни документи за извършване на разходи, с цел отклоняване от облагане с корпоративен данък. Освен горното е установено, че за 2018 г. не следва да бъдат признати приходи от продажба на услуги, в размер на 12 350 лв. (РД – л. 81 от делото) и за 2019 г. – 3 419, 08 лв. (РД-л. 82).

С ревизионния акт са коригирани декларираните финансовите резултати, както следва:

- за 2017 г.: е увеличен финансовият резултат, на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО, с 38 250 лв.; определен е данъчен финансов резултат „печалба“, в размер на 38 592, 26 лв. и корпоративен данък – 3 859, 26 лв., с разлика за довносяне – 3 825,02 лв.; начислени лихви – 1 424, 93 лв.;

- за 2018 г. е увеличен финансовият резултат, на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО с 31 389, 90 лв. и на основание чл. 78 с.з. с 12 350 лв.; определен е данъчен финансов резултат „печалба“, в размер на 44 467, 97 лв. и корпоративен данък за вносяне – 4 373, 99 лв.; начислени са лихви, в размер на 1 185, 93 лв.;

- за 2019 г. е увеличен финансовият резултат, на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО с 12 510 лв. и намален, на основание чл. 78 с.з., с 3 419, 08 лв.; определен е данъчен финансов резултат „печалба“ – 9 850, 22 лв. и корпоративен данък за вносяне - 882, 39 лв.; начислени са лихви, в размер на 149, 53 лв.

Съдът приема, че и в частта по ЗКПО ревизионният акт е законосъобразен и обоснован.

Според нормата на чл. 22 ЗКПО данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат (разликата между приходи и разходи) се преобразува по ред и начин, определени със същия закон, с данъчни временни разлики и суми, които са предвидени в част втора и нямат характер на постоянни и временни разлики. Данъчната ставка за корпоративния данък е 10%. Счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован, чрез първични счетоводни документи, отразяващи вярно стопанската операция. Каза се, че фактурите, издадени от името на „Сарсел“ ЕООД, „Автосервиз М колор“ ЕООД, „Умео“ ЕООД, „Алвеста груп“ ЕООД и „Ем Ди партньрс“ ЕООД не отразяват вярно стопански операции, но „Амод“ ЕООД е отчело разходи по тези фактури, поради което с РА е увеличен счетоводният финансов резултат, на основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 16, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО.

В заключение: Ревизионен акт № 22221121002394-091-001/01.12.2021 г.,

потвърден с Решение № 250/16.02.2022 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът е обоснован и законосъобразен, вкл. досежно направените изводи за наличие на материалноправните основания на ЗДДС, да не бъде признато упражненото право на приспадане на данъчен кредит, начислен в процесните фактури, както и в частта по ЗКПО. Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет Съдът го определя в размер на 3 509 лева. Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „АМОД“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22221121002394-091-001/01.12.2021 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърден с Решение № 250/16.02.2022 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, ОТНОСНО определените допълнителни задължения за: корпоративен данък, в размер на 9 081, 40 лв. и лихви – 2 760, 38 лв., в резултат на преобразуване на декларираните финансови резултати за 2017 г., 2018 г. и 2019 г.; непризнато право на приспадане на данъчен кредит, в общ размер на 17 781, 96 лв. и лихви – 6 113, 64 лв.

ОСЪЖДА „АМОД“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 509 лв. (три хиляди, петстотин и девет лева), съразмерно на отхвърлената част от жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: